

Börtön

Edda Művek

Sittre vágtak néhány évre, tévedtem nagyon
Fiú vagyok-e vagy lány, már magam sem tudom
Sittre vágtak néhány évre, tévedtem nagyon
Fiú vagyok-e vagy lány, már magam sem tudom
Már magam sem tudom, már magam sem tudom...

Sittre vágtak néhány évre, tévedtem nagyon
Fiú vagyok-e vagy lány már magam, már magam sem tudom
A gyengén a rossz nem segít, az erőset csak emeli
Láthatatlan bilincseit az élet rám teszi

Megfagyott a lelkem
Nincs már olyan ember
Ki felmelegít engem

Látóknak a sötétről beszélni végképp nem lehet
Minden újabb próbálkozástól, óh, csak fáradtabb leszek
De beszélek még velük, legyen bárhogyan is
Akik a friss levegőt harapják, pedig a helyük itt lenne, itt

Megfagyott a lelkem
Nincs már olyan ember
Ki felmelegít engem

Az enyészet útján...
Az enyészet útján...

Egy ítélet már végképp elég
A bélyeg végig elkísér
Az enyészet útján mindenki megég
Ember kérlek, te ne ítéld el!

Ezt megúszni ép ésszel, nem semmi feladat
Egy szál ruha, s az egyedüllét kemény, kemény iskola
Asszonyomat látom, ki másnak szerető
Emberen nem segíthet egy élő, egy élő temető

Megfagyott a lelkem
Nincs már olyan ember, óh
Ki felmelegít engem

Az enyészet útján...
Az enyészet útján...

Egy ítélet már végképp elég
A bélyeg végig elkísér
Az enyészet útján mindenki megég
Ember kérlek, te ne ítéld el!

Megfagyott, megfagyott a lelkem
Nincs már olyan ember, óh
Ki felmelegít engem

Az enyészet útján...
Az enyészet útján...

Egy ítélet már végképp elég

A bélyeg végig elkísér
Az enyészet útján mindenki megég
Ember kérlek, te ne ítéld!

Egy ítélet már végképp elég
A bélyeg végig elkísér
Az enyészet útján mindenki megég
Ember kérlek, te ne ítéld el!